



Arrest

nr. 79 965 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 26 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. SMET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 27 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 september 2011 werd de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd verzoeker op 27 december 2011 betekend en is de thans bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 27.07.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen juncto artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt als volgt:

" (...) Dat de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen voorschrijft dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk... "Vage duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet- plausibele motivering, stereotiepe, geijkte of gestandariseerde motiveringen is niet afdoende" (VAN HEULE, D., Vluchtelingen: Een overzicht na de Wet van 6 mei 1993. Gent, Mys en Breesch, 1993, 78. en VAN HEULE, D., "De motiveringsplicht en de vreemdelingenwet", T. V.R., 1993/2,67-71).

En terwyl:

- de middelen tegen de overwegingen in hun geheel genomen*
- en artikel 62 van voornoemde Vreemdelingenwet*
- en de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986 nr. 26933)*
- en artikel 8 juncto artikel 14 van het Europees verdrag van de Rechten van de Mens;*
- en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen stellen dat de motivering in feite en in rechte afdoende moeten zijn, en dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen.*

Overeenkomstig voormelde wetsbepalingen dienen administratieve beslissingen met afdoende redenen omkleed te zijn. De schending van de materiële motiveringsverplichting wordt aangevoerd omdat het motief dat de bestreden beslissing onderbouwt incorrect is. Hiervoor dient verwezen te worden naar het artikel 9 ter Vreemdelingenwet dat foutief werd toegepast:

"Art. 9ter § 1: De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico,

van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft; en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene; 4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene. De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoeker voorlegde, niet voldoet aan artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet: het voldeed niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, het vermeldt niet de graad van ernst van de aandoening.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

"Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift: dd. 27.07.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het

model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebreke aan één van de in art. 9ter §1, <f lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

Het standaard medisch attest dat werd gevoegd bij de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk vermeldde onder punt B de aandoening, nl. een depressie, en een beschrijving van de symptomen. Dr. ROGIERS voegt hieraan duidelijk toe: "Het gaat om een ernstige aandoening".

De Dienst Vreemdelingenzaken interpreteert dit punt op een verkeerde wijze door te stellen dat dit enkel een beschrijving is van de aandoening waaraan verzoeker lijdt. De toevoeging "Het gaat om een ernstige aandoening" dient echter duidelijk begrepen te worden als een beschrijving van de graad van de ernst van de ziekte en niet van de ziekte op zich. Dat een depressie een ernstige ziekte is hoeft een arts niet te verduidelijken ten aanzien van een andere arts.

Artikel 9ter voorziet dat de beoordeling van de graad van de ernst van de ziekte dient te geschieden door de ambtenaar-geneesheer en niet door de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt aldus niet toe aan de gemachtigde van de Minister voor asiel- en migratiebeleid om te oordelen dat de omschrijving van de graad van de ernst van de ziekte niet voldoende is.

Nergens blijkt uit artikel 9ter Vreemdelingenwet, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch getuigschrift wat een arts dan wel zou moeten invullen opdat aanvaard zou worden dat de omschreven graad van de ernst van de ziekte wel zou voldoen.

De Dienst Vreemdelingenzaken overschrijdt dan ook haar bevoegdheid door in de plaats van de ambtenaar-geneesheer te oordelen over de graad van de ernst van de ziekte, of handelde zij zo minstens kennelijk onredelijk.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"(...) Verzoeker stelt dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet foutief werd toegepast. Hij stelt dat het medische attest volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. In het medisch attest van dr. Rogiers werd het volgende gesteld: *Het gaat om een ernstige aandoening'. Verzoeker stelt dat dit wel duidelijk begrepen dient te worden als een beschrijving van de graad van de ernst van de ziekte en niet van de ziekte op zich. Hij vervolgt dat het feit dat een depressie een ernstige ziekte is, een arts niet hoeft te verduidelijken ten aanzien van een andere arts. De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat waar verzoeker een schending opwerpt van de artikelen 8 en 14 EVRM, hij nalaat een uiteenzetting te geven van de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk. De verwerende partij heeft de eer om te vervolgen dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, en in werking getreden op 10 januari 2011, het volgende bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn Identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaargeneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1 ° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; (...)"

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan verzoeker toekomt om in zijn aanvraag aan te tonen dat hij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar het standaard medische getuigschrift van 27 juli 2011 en gesteld dat dit onvoldoende is omdat het geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte daar het getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)Artikel 9ter - §3, 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medische getuigschrift d.d. 27.07.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van de ernst. Bij gebrek aan één van de in artikel 9ter §1, 4° lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. (...) " Uit het administratieve dossier, meer bepaald in het attest d.d. 27 juli 2011, dat betrekking heeft op verzoeker, blijkt dat het volgende werd vermeld: "B/ DIAGNOSTIC: description détaillée (...)".

"depressie met (...) slapeloosheid, angst, (...) hoofdpijn (...) Het gaat om een ernstige aandoening" De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9 ter van de vreemdelingenwet. Het volstaat dan ook niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven. De verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, dient immers te gebeuren door de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Het volstaat geenszins om, zoals verzoeker doet in het verzoekschrift, voor te houden dat uit de loutere bewering volgens de welke het zou aan om een ernstige aandoening afgeleid kan worden wat de graad van ernst op medische wijze uitgedrukt precies is.

Uit de wet blijkt duidelijk dat er voldaan moet worden aan drie cumulatieve voorwaarden, m.n.:

" Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt (1) de ziekte, (2) haar graad van ernst (3) en de noodzakelijk geachte behandeling ".

De bestreden beslissing werd bijgevolg terecht onontvankelijk verklaard omdat het standaard medische getuigschrift geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Artikel 9ter §3, 3° van de vreemdelingenwet laat immers geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij, die zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat de standaard medische getuigschriften, zoals voorzien in het KB

Artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 24 januari 2011, niet beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Het determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekers niet aantonen op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden. De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoeker aangehaalde beginselen en wetsartikelen. Verwerende partij kan geen onzorgvuldig gedrag verweten worden daar verzoeker niet aantoont dat de beslissing gebaseerd werd op een verkeerde voorstelling van feiten. "(...)Aan het bestuur kan geen onzorgvuldig gedrag verweten worden daar verzoekers niet aantonen dat de bestreden beslissing gebaseerd werd op een verkeerde voorstelling van feiten. Waar verzoekers betogen dat de gevraagde aanduiding van de 'graad van de ernst' al te formalistisch is,, zeker wanneer vast zou staan dat verzoeker aan een zeer ernstige ziekte lijdt, of dat de terminologie of de wijze waarop deze 'graad van ernst' dient gecommuniceerd te worden niet duidelijk is, geldt dat de wet zelf voorschrijft dat, op straffe van onontvankelijkheid, deze 'graad van ernst' van de ziekte dient omschreven te worden. De wijze waarom dit gebeurt, komt inderdaad toe aan de behandelende arts. (...) " (RVV, arrest nr. 74.230 d.d. 31 januari 2012) De verwerende partij kan nog verwijzen naar het arrest nr. 72.453 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 22 december 2011 waarin het volgende werd gesteld:

(...) wijst de Raad erop dat de verwerende partij in casu niet heeft getracht een medische beoordeling te geven, maar louter is nagegaan of aan de toepasselijke wettelijke bepalingen is voldaan. Door vast te stellen dat in de standaard medische getuigschriften van (...) enkel de aandoeningen worden vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van de ernst van deze aandoeningen, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich geenszins in de plaats gesteld van een ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde heeft louter geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (...) "
Het enig middel is ongegrond."

2.3. Waar verzoeker in zijn inleidend theoretisch betoog tevens verwijst naar de artikelen 8 en 14 EVRM dient de Raad op te merken dat deze bepalingen niet voorzien wat verzoeker er meent in te lezen, namelijk dat ze zouden stellen *"dat de motivering in feite en in rechte afdoende moeten zijn, en dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen."* Verzoeker laat na uiteen te zetten op welke wijze de artikelen 8 en 14 EVRM, die respectievelijk het recht op bescherming van het privé- en gezinsleven en het verbod van discriminatie voorzien, zouden zijn geschonden door de bestreden beslissing, derwijze dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is. De exceptie van onontvankelijkheid van dit het onderdeel van het middel, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota, is derhalve gegrond.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidde op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

"§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)"

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. In casu wordt vastgesteld dat het voorgelegde medisch getuigschrift geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte. De gemachtigde van de staatssecretaris erkent dat *"de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden"*, maar valt over het feit dat *"in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt (wordt) in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt"* en leidt hieruit af dat *"aldus geen uitspraak gedaan (wordt) omtrent de graad van ernst."* Verwerende partij wijst erop dat *"Bovendien [...] geen enkel ander medisch getuigschrift [werd] voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift."* Op grond van voormelde vaststellingen concludeert de verwerende partij: *"Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."*

2.6. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

2.7. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker bij zijn in punt 1.1.bedoelde aanvraag een op 27 juli 2011 door een arts ingevuld medisch getuigschrift gevoegd dat opgesteld is conform het model standaard medisch getuigschrift. Verzoekers arts gebruikte blijkens het administratief dossier een Franstalig standaard medisch getuigschrift dat hij in het Nederlands invulde.

Rubriek B van het standaard medisch getuigschrift luidt in het Frans als volgt: *"B/ DIAGNOSTIC : description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'Article 9ter est introduite (1) Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin-spécialiste) soient produites pour chaque pathologie."* (vrije vertaling aan de hand van de vermeldingen op het Nederlandstalig standaard medisch getuigschrift : *"(B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de graad van ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag)."*

De arts van verzoeker vermeldde in concreto onder deze rubriek het volgende: *"depressie met (...) slapeloosheid, angst, gespannen gevoel, hoofdpijn, rugpijn, (...). Het gaat om een ernstige aandoening."*

2.8. Hieruit blijkt dat de arts van verzoeker vermeldde dat het om een ernstige aandoening handelt, maar verzuimde de graad van ernst van de aandoening te vermelden. Uit de beschrijving van de aandoening en de vermelding dat het om een ernstige aandoening gaat, kan door een leek, wat de gemachtigde van de staatssecretaris is, niet zomaar de graad van ernst van de aandoening afgeleid worden. Er anders over oordelen zou betekenen dat de verwerende partij bij haar oordeel of de wettelijke voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld is dat het overgemaakt medisch getuigschrift bepaalde vermeldingen bevat, waaronder de graad van ernst van de aandoening of pathologie, over medische kennis zou dienen te beschikken, wat niet kan verwacht worden van de gemachtigde van de staatssecretaris, aan wie de wetgever in artikel 9 ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid heeft gegeven om de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk te verklaren indien het medisch getuigschrift niet de in artikel 9 ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalde vermeldingen bevat.

2.9. Waar verzoeker opmerkt dat de beoordeling van de graad van ernst van de ziekte dient te geschieden door de ambtenaar-geneesheer, dient de Raad op te werpen dat de beoordeling van de

graad van ernst van de aandoening conform het gestelde in artikel 9 ter, §1, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet, inderdaad toekomt aan de ambtenaar-geneesheer en dat dit voorwerp van discussie kan zijn onder medici. Te dezen betreft het echter geen beoordeling van de graad van ernst van de aandoening doch wel de vaststelling dat de graad van ernst van de aandoening nergens vermeld wordt. Waar verzoeker opwerpt dat het niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toekomt om de oordelen dat de omschrijving van de graad van ernst van de ziekte niet voldoende is, dient de Raad op te merken dat verzoekers kritiek feitelijke grondslag mist. De bestreden beslissing stelt immers niet dat de graad van ernst van de aandoening niet voldoende omschreven is, doch wel dat er geen uitspraak gedaan wordt over de graad van ernst van de aandoening.

2.10. Verzoekers afsluitend betoog *“Nergens blijkt uit artikel 9ter Vreemdelingenwet, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch getuigschrift wat een arts dan wel zou moeten invullen opdat aanvaard zou worden dat de omschreven graad van ernst wel zou voldoen”* dient de Raad op te merken dat dit betoog niet relevant is, aangezien er in casu geen sprake is van een *“omschreven graad van ernst”* aangezien vastgesteld werd dat *“geen uitspraak gedaan wordt omtrent de graad van ernst”* van de aandoening.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA